

Trójdźwięk

Akord o budowie tercjowej złożony z trzech dźwięków, zwanych prymą, tercją i kwintą akordu

Dla [akordów](#) o trzech dźwiękach zbudowanych na innej, niż opisano, zasadzie (najczęściej występują w muzyce akordy kwartowe) postuluje się koczarnie brzmiącą nazwę „trzydźwięk”. Brzmi jak styropian sunący po szkle, dlatego z trudem się przyjmuje.

Wyróżniamy cztery trójdźwięki: durowy złożony z tercji wielkiej i małej, **molowy** złożony z tercji małej i wielkiej, **zmniejszony** zbudowany z dwóch małych tercji oraz **zwiększony** powstały z zestawienia dwóch tercji wielkich.

Trójdźwięk z prymą w basie nazywamy **postacią zasadniczą**, z tercją w basie – **pierwszym**, a z kwintą – **drugim przewrotem**. Pierwszy przewrót trójdźwięku nazywany jest **akordem sekstowym**, bo między tercją w basie a prymą w sopranie jest seksta. Drugi przewrót trójdźwięku nazywany jest **akordem kwartsekstowym**, bo licząc od kwinty w basie mamy kwartę do prymy i sekstę do tercji.

W zależności od tego, jaki dźwięk jest w najwyższym głosie, wyróżniamy pozycje prymy, tercji lub kwinty.

Podwajanie głosów nie wpływa na istotę rzeczy i w ścisłej harmonii czterogłosowej nadal posługujemy się trójdźwiękami. **Czterodźwięki** powstają tylko poprzez nadbudowę kolejnej tercji, nigdy przez podwajanie składników trójdźwięku.